

Arrest

nr. 245 370 van 2 december 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X
handelend als wettelijke vertegenwoordigster van X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. DANEELS
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend als wettelijke vertegenwoordigster van X, die verklaart staatloos te zijn, op 3 juli 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 25 mei 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 22 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die *loco* advocaat R. DANEELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeksters dochter diende op 9 december 2019 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van haar Belgische minderjarige zoon.

1.2. Op 25 mei 2020 nam de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...)

BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5ae lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 09.12.2019 werd ingediend door:

Naam: I.

Voornaam: M.

Nationaliteit: Statenloos

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met haar Belgisch kind, de genaamde I.M. (RR: [...]) in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 bepaalt het volgende: 'De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: de familieleden vermeld in artikel 40bis §2, eerste lid, 4° mits het de vader en/of moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument.'

Als bewijs van haar identiteit kan betrokkene geen enkel document voorleggen. Enkel aan de hand van het vonnis dd. 20.11.2018 dat werd voorgelegd, kunnen we betrokkene niet identificeren.

Aangezien betrokkene nalaat een paspoort over te leggen conform voornoemde wetsartikel voldoet zij niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40 ter van de Vreemdelingenwet om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt verweerder op dat verzoekster alleen handelt met betrekking tot haar kind. Verzoekster brengt geen begin van bewijs aan waaruit blijkt dat zij het exclusief ouderlijk gezag uitoefent over haar minderjarige dochter.

Artikel 376 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat wanneer de ouders die gezamenlijk het gezag over het kind uitoefenen, zij hun kinderen gezamenlijk dienen te vertegenwoordigen in rechte. Uit de gegevens van de zaak blijkt evenwel dat de aanvraag reeds initieel werd ingediend door de moeder en dat de bestreden beslissing uitsluitend gericht is tot de moeder. De verwerende partij heeft kennelijk verzoekster dan ook beschouwd als wettelijke vertegenwoordigster van haar dochter. De verwerende partij laat na aan te duiden waarom zij thans van mening is dat verzoekster thans niet langer de wettelijke vertegenwoordigster zou zijn.

De exceptie wordt dan ook verworpen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat zij uiteenzet als volgt:

“Afgeleid uit de schending van artikel 40ter van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), artikel 52 van het Koninklijk besluit van 08.10.1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en machtsoverschrijding, artikel 3.1. IVRK, artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, artikel 4 van de wet van 08.08.1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht

Tegenpartij weigert het verblijf van meer dan drie maanden aan verzoekster op grond van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet omdat verzoekster geen geldig identiteitsdocument heeft voorgelegd.

Hierbij gaat tegenpartij voorbij aan het gegeven dat verzoekster minderjarig is, geboren is in Servië, haar geboorte nooit geregistreerd werd, ze in België erkend staatloze is en thans moeder is van een Belgisch kind.

Tegenpartij is op de hoogte van de bijzondere situatie van verzoekster m.n. gelet op de talrijke beslissingen die genomen werden ten aanzien van haar moeder, Mevrouw G. I., en de hangende procedures voor Uw Raad waarbij verzoekster vertegenwoordigd wordt door haar moeder.

Deze informatie blijkt ook uit het arrest van het Hof van Beroep van 20.11.2018 (waarnaar tegenpartij ten onrechte verwijst als zijn het vonnis).

Uit de bestreden beslissing zelf blijkt dat verzoekster minderjarig is enerzijds, en anderzijds het vonnis waarbij erkend werd dat zijzelf, alsook haar moeder o.a., staatloze zijn.

Tegenpartij diende rekening te houden met al deze elementen. De bestreden beslissing is geen gevolg een zorgvuldige analyse van het dossier van verzoekster. Bovendien blijkt uit het rijksregister dat verzoekster de moeder is van M., en derhalve ook haar identiteit.

De gegevens zoals hernomen in het rijksregister dienen als correct te worden beschouwd. Ze gelden tot bewijs van het tegendeel (artikel 4 van de wet van 08.08.1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen).

Het arrest van het Hof van Beroep erkend duidelijk de identiteit van verzoekster en haar moeder en broers.

Tegenpartij dient de aanvraag van verzoekster op een zorgvuldige manier te onderzoeken. Hierbij diende rekening gehouden te worden met alle elementen uit het administratief dossier en de gegevens hernomen in het Rijksregister.

Ten slotte blijkt uit de bestreden beslissing dewelke geen recht op verblijf toekent aan de minderjarige moeder van een minderjarig Belgisch kind niet dat tegenpartij het hoger belang van deze kinderen in overweging heeft genomen.

Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, dat samen met het Verdrag van Lissabon op 1 december 2009 in werking is getreden, dat als volgt luidt:

"De rechten van het kind

1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in hen betreffende aangelegenheden wordt in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid passend belang gehecht.

2. *Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.*

3. *Ieder kind heeft het recht, regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist. "*

De Toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest stellen het volgende:

"Dit artikel is gebaseerd op het Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, dat door alle lidstaten is bekrachtigd, met name op de artikelen 3, 9, 12 en 13 van dat Verdrag.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat tegenpartij niet betwist dat verzoekster de moeder is van een minderjarig Belgisch kind dat een recht op verblijf heeft in België en dat zij samenwonen te Herentals.

De bestreden beslissing heeft tot gevolg dat verzoekster geen menswaardig kan leven in België, hoewel zij minderjarig is, de moeder is van een Belgisch minderjarig kind en erkend staatloze, waardoor vaststaat dat zij haar gezinsleven enkel in België kan uitoefenen. Zo kan zij bijvoorbeeld niet ingeschreven worden bij de mutualiteit of een vakantiejob uitoefenen, waardoor verzoekster de nodige medische zorgen kan krijgen, in goede gezondheid kan blijven en een inkomen kan verwerven voor zichzelf en haar minderjarig kind.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat tegenpartij bij het nemen ervan rekening hield met het hoger belang van het kind of het gezins- en familieleven.

De bestreden beslissing bevat geen enkel motief hieromtrent.

De bestreden beslissing schendt artikel 40ter Vreemdelingenwet, artikel 52 van het KB van 08.10.1981, artikel 3.1. IVRK, artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten, artikel 4 van de wet van 08.08.1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, alsook de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht."

4.2.1. Verzoekster voert aan dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met het feit dat zij minderjarig is, geboren werd in Servië en haar geboorte nooit geregistreerd werd, dat zij in België erkend staatloze is en thans moeder van een Belgisch kind. Zij voert aan dat zij op 20 november 2018 door het Hof van Beroep werd erkend als staatloze. Zij betoogt dat het Hof van Beroep te Brussel in zijn arrest duidelijk de identiteit van verzoekster, haar moeder en haar broers heeft erkend. Deze gegevens werden ook opgenomen in het rijksregister en dienen overeenkomstig artikel 4 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van het rijksregister van de natuurlijke personen als correct te worden beschouwd tot bewijs van het tegendeel. Zij voert aan dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat zij het contact met haar Belgisch minderjarige kind niet zou kunnen onderhouden en verwijst daartoe naar artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

4.2.2. De bestreden beslissing betreft een aanvraag om gezinshereniging in functie van verzoeksters Belgisch kind overeenkomstig artikel 40ter, §2, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze bepaling luidt:

"§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen."

Uit deze bepaling volgt duidelijk dat de aanvrager een geldig identiteitsdocument dient voor te leggen. Er wordt vastgesteld dat enkel het vonnis (*sic*) van 20 november 2018 werd voorgelegd aan de hand waarvan verzoekster niet kan worden geïdentificeerd.

In de mate verzoekster aanvoert dat het arrest van het Hof van Beroep te Brussel dient te worden beschouwd als een geldig identiteitsdocument in de zin van deze bepaling, kan zij niet worden bijgetreden. Zij haalt geen enkele rechtsregel aan waaruit zou blijken dat een dergelijk arrest als een geldig identiteitsdocument zou moeten worden beschouwd, daargelaten nog dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet inziet op welke wijze het arrest als dusdanig zou toelaten de fysieke band met verzoekster vast te stellen. Voorts blijkt uit de lezing van het arrest van het Hof van Beroep dat verzoekster daar wel degelijk een aantal bewijsstukken neerlegde aan de hand waarvan het Hof de identiteit als bewezen heeft verklaard. Er wordt door verzoekster niet betwist dat zij in het kader van de huidige aanvraag enkel het arrest van het Hof van Beroep voorlegde, zonder verdere stukken ten bewijze van haar identiteit.

Waar verzoekster aanvoert dat haar status als erkend staatloze haar niet toelaat Servische identiteitsdocumenten voor te leggen, wijst de Raad op artikel 57/6, §1, 8°, van de vreemdelingenwet, dat bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de documenten kan verstrekken, welke bedoeld zijn in artikel 25 van het Verdrag betreffende de status van staatlozen, ondertekend te New York op 28 september 1954. Dit betreft de afgifte van documenten welke normaal aan vreemdelingen zouden worden verstrekt door hun nationale autoriteiten. Er blijkt niet dat verzoekster een poging heeft ondernomen om een bewijs van identiteit te verkrijgen via het Commissariaat-generaal.

Artikel 24 van het Handvest laat voorts niet toe dat het arrest van het Hof van Beroep alsnog zou moeten worden beschouwd als een geldig identiteitsdocument. Artikel 24 bepaalt enkel dat rekening moet worden gehouden met de belangen van de kinderen en dat de kinderen het recht hebben om rechtstreekse contacten met hun ouders te onderhouden. Tweede verzoekster maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing tot gevolg zou hebben dat zij van haar kind gescheiden zou worden.

Waar verzoekster een attest van gezinssamenstelling voorlegt op basis van de inlichtingen uit het rijksregister, merkt de Raad op dat eerste verzoekster daar niet op voorkomt. Tweede verzoekster wordt inderdaad vermeld, doch als "*niet verwante*". Hoe dan ook ziet de Raad niet in op welke wijze met dit stuk, dat aan de verwerende partij overigens niet werd voorgelegd, zou voldaan zijn aan de vereiste van het voorleggen van een geldig identiteitsdocument.

Verzoekster maakt geen schending van de aangevoerde rechtsregels aannemelijk.

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee december tweeduizend twintig door:

dhr. C. VERHAERT, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT